

अस्या एवैनत्त्वचं करोति । प्रतित्वा पृथिवी वेत्वित्याह
प्रतिष्ठित्यै । पुरस्तात् प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृ-
णाति मेध्यत्वाय । तस्मात् पुरस्तात् पुत्यच्चः पशवो
मेधमुपतिष्ठन्ते । तस्मात् पूजामृगं ग्राहुकाः । यज्ञो
देवेभ्योनिलायत ॥ १ ॥

कृष्णो रूपं कृत्वा । यत् कृष्णाजिने हविरधिपिनष्टि ।
यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुक्ते । हविषोऽस्कन्दाय । द्यावापृथिवी
सहास्ताम् । ते शम्यामाचमेकमहव्यैताः शम्यामाचमे-
कमहः । दिवः स्कम्भनिरसि प्रतित्वादित्यास्त्वग्वेत्व-
ित्याह । द्यावापृथिव्योर्वीत्यै । धिषणासि पर्वत्या प्रति-
त्वा दिवः स्कम्भनिर्वैत्वित्याह । द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै ॥
॥ २ ॥

धिषणासि पार्वतेयी प्रतित्वा पर्वतिर्वैत्वित्याह ।
द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै । देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह
प्रसूत्यै । अश्विनौर्बाहुभ्यामित्याह । अश्विनौ हि देवा-
नामध्वर्यू आस्ताम् । पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै । अ-
धिवपामीत्याह । यथादेवतमेवैनानधिवपति । धान्य-
मसि धिनुहि देवानित्याह । एतस्य यजुषो वीर्येण ॥

॥ ३ ॥